

vržene neposrednje davke, ki so po državnem proračunu od finančnega ministerstva za l. 1891. predpisani z 1546908 gld.; 10<sup>o</sup>/<sub>o</sub> šolska priklada toraj znaša 154690 gld., ali po odbitem znesku zarad odpisanih davkov vsled uim v okroglem znesku 1000 gld., skupaj 153690 gld.

Pravega primanjkljeja se toraj kaže 138753 gld. ali okroglo 148800 gld., to je za 1600 gld. več, kakor za l. 1891.

Z ozirom na vse to finančni odsek predlaga:

Visoki deželni zbor naj sklene:

1. Proračun normalno-šolskega zaklada za l. 1892. s potrebščino 321677 gld., z zakladdo 29234 gld. in s primanjkljejem 292443 gld. se potrjuje.

2. V pokritje tega primanjkljeja se bode l. 1892. pobirala 10<sup>o</sup>/<sub>o</sub> priklada na celo predpisano svoto vseh direktnih davkov, torej zlasti od rednega davka z vsemi državnimi prikladami vred pri zemljiškem

davku, pri hišni najemarini in hišno-razrednem davku, pri pridobninskem in dohodninskem davku po vsej deželi. Nedostatek v znesku 138800 gld., kateri se potem še pokaže, naj se pokrije iz deželnega zaklada.

3. Deželnemu odboru se naroča, da sklepu pod točko 2. pridobi Najvišje potrjenje.

4. V rubriki III. „Potrebščina“ dovoljuje se c. kr. deželnemu šolskemu svetu revirement po dogovoru z deželnim odborom.

5. Potrebščine normalno-šolskega zaklada za l. 1891., katere bi utegnile vsled veljavnih naredeb deželnega šolskega sveta dogovorno z deželnim odborom nastati, pa bi presegale proračun, so pokriti iz blagajničnih preostankov l. 1891.

V Ljubljani dne 12. sušca 1892.

**Murnik,**  
načelnik.

**Klun,**  
poročevalec.

## Podobice v abecedniku.

### XXI. b – boben.

#### 1. Pripovedovanje.

#### Plemič - baháč.

Kralj je imel mladega zlahtnika, katerega so imenovali plemič-baháč, ker je vedno veliko obljubil, a malo storil. Kralj pa je imel tudi šaljiveca in ta je hotel baháča poboljšati.

Posrečilo se mu je na ta način:

Nekega dne bi rad kralj pečene ptiče jedel. Reče torej plemiču: „Pojdi v gozd in ustrelj mi deset ptičev!“ Plemič pa odvrne: „Ne deset, ampak sto ptičev ti hočem ustreliti“. „Dobro“, pravi kralj, „ako si tako dober strelec in mi jih prineseš sto, dobiš za vsacega jeden srebrnjak“. Šaljivec to sliši, vzame boben, gre pred plemičem v gozd, kjer je bilo največ ptičev ter jih skliče z bobnanjem ter jim reče:

Ptičice, skrijte se! Plemič-baháč kmalu pride ter vas hoče poloviti.

Ko plemič pride v gozd, ne vidi nobenega ptiča. Vsi ptiči so se namreč poskrili. Ko se vrne s praznim žepom, bil je sto dnij zaprt, ker ni svoje obljube držal.

Ko je bil zopet prost, reče mu nekega dne kralj: „Rad bi danes imel pri obedu pet rib“. Plemič se spomni na sto dnij zavora, vender se prenagli ter reče: „Ne pet, ampak petdeset rib hočem vjeti“. Kralj mu pa odvrne: „Ako si tako dober ribič, da mi prineseš petdeset rib, dobiš za vsako jeden cekin“. Šaljivec to sliši, vzame boben, gre k jezeru, skliče z bobnanjem ribe ter jim reče: Ribice, bežite! Plemič-baháč kmalu pride ter vas hoče poloviti.

Ko plemič pride k jezeru, ne more vjeti nobene ribe. Vse so namreč splavale

k drugemu bregu. Ko se zopet vrne s praznim žepom, zapre ga kralj petdeset dni, ker ni svoje obljube držal.

Ko je petdeset dni preteklo, reče mu kralj: „Rad bi obedoval zajca“. Plemič se spomni svojega zapora ter reče: „Gospod, hočem Ti prinesiti najmanj deset zajcev“. Kralj mu odvrne: „Ako si tako dober lovec in mi jih vloviš deset, hočem za vsacega tri cekine dati“. Šaljivec gre zopet z bobnom v gozd, skliče z bobnanjem zajce in jim reče:

„Zajci, skrijte se! Plemič-bahač pride ter vas hoče postreliti.

Ko plemič pride, ni mogel ves dan nobenega zajca ustreliti. Kralj ga zopet zapre deset dni, ker ni mogel svoje besede držati.

Ko je zopet prost, reče mu kralj: „Rad bi obedoval jelena“. Plemič se spomni svojega trpljenja, katero mu je provzročilo njegovo bahaštvo. Zato mu odvrne ponižno: „Hočem iti v gozd ter pogledati, ako bom mogel ustreliti jelena“. Ko se poda v gozd, res ustrelji jelena. Z velikim veseljem ga prinese kralju. Ta se smeje ter mu reče: „Glej, kako lahko je obljubo držati, ako se nič nemogočega ne obljubi“. Šaljivec se je smejal v pest, kajti plemič je postal od istege dne ponižen.

#### Pouk.

Plemič je bil velik bahač. Veliko je obljubljal, a malo storil. Vse se mu je

smejalo. Ostal je vendar isti bahač. Šele večkratni ostri zapor ga je izmodril. Ne obljubujte torej veliko, posebno pa nič nemogočega. Prav resničen pa je pregovor: „Kdor veliko govori in obljubuje, mora veliko znati, ali pa veliko lagati.

#### 2. Nazorni nauk.

Kdo izmed vas ne pozna bobna? To je pač prijetna igrača. Marsikateremu izmed vas je prinesel sv. Miklavž to igračo. Oglejmo si jo. Iz česa sestoji boben? Na kaj tolčemo? S čim tolčemo? Boben vam je torej prijetna igrača. Tudi odrasli imajo boben, pa je večji in jim ni igrača. V mestih in trgih sklicuje mestni stražnik z bobnanjem ljudi. Tudi vojaki imajo boben. Vojaki morajo velikokrat v tuje kraje. Med potoma oživlja jih boben in veselo pravijo vojaki, ko se bližajo tujemu kraju:

Boben bobna — bam brbam,  
Spet vojaki gremo k vam.

Ko pridejo v mesto ali vas, pravijo ljudem:

Boben bobna — bam brbam,  
Dobrih postelj dajte nam.

Drugo jutro jih skliče zopet boben in veselo odkorakajo vojaki, rekoč:

Boben bobna — bam brbam,  
Danes gremo kam drugam,  
Česar plača tu in tam.

Lj. Stiasny — Kamnik.

## Knjiga Slovenska

v

### XIX. veku.

\*

**Andrej Marušič** r. 7. dec. 1828 v Šent-Andrežu pri Gorici, mašnik 20. dec. 1851, najprej domači učitelj pri grofu Ivanu Lud. Attems, potem začasno učitelj slovenščine, in od l. 1858 profesor vero-

zakona, naposled celó v treh jezikih — v slovanskem, talijanskem in nemškem — na gimnaziji v Gorici, ud deželnega šolskega sovéta, nadškofijskih ljudskih šol nadzornik, častni kanonik.